

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 811

гр. Варна, 26.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

като разгледа докладваното от Деспина Г. Георгиева Въззивно частно гражданско дело № 20223100500115 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид:

Производството е образувано по повод **частната жалба вх.№ 47486/29.11.2021 от „ЧЕРНО МОРЕ“** АД ЕИК 103003102 с адрес: гр.Варна бул.,„Вл.Варненчик" № 256, представлявано от Петьо Милков - изп.директор, против определението на ВРС-XXXс-в от з.з. на 16.11.2021 по гр.д.№ 6481/2021, с което е постановено предварително изпълнение на решение № 1507/ 29.10.2021 по същото гр.дело, на осн.чл.242 ал.1 ГПК.

Счита същото за незаконосъобразно и затова моли за неговата отмяна, като излага сл.доводи: не е налице условие за предварително изпълнение на решението, тъй като дружеството - ответник не било отказало да заплати присъдените суми.

На ищеца Н.А. му било предложено частично изплащане от трудовите възнаграждения, което той отказал.

Дружеството не може да изплати към момента пълните възнаграждения на работниците и служителите поради липсата на средства в резултат от ковид-пандемията, в резултат от което били намалели поръчките и оборотните средства.

Имайки предвид гореизложените обстоятелства,ръководството се стремяло периодично да изплаща трудови възнаграждения и никога не е заявявало същите да не бъдат изплащани в пълния им размер. Въпреки намаления обем работа не са предприемани действия по намаляване на трудовите възнаграждения.

Ръководството на дружеството предлага възможност за разсрочено изплащане на дължимите трудови възнаграждения чрез сключване на двустранни споразумения.

Поради изложеното моли за отмяната на постановеното определение №

В законовия срок по чл.263 ГПК **ответната страна** по ч.жалба **Н.А. ПЕТРОВ** чрез процесуалния му представител адв.В.С., е депозирал писмен отговор със становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване постановеното определение.

Счита, че с поведението си ответникът не е дал повод да се уважава жалбата му. Всеизвестно е, че срещу ответника имало висящи трудови дела за неплатени възнаграждения и пр., както и висящи изп.дела, част от които са посочени в молбата за допускане на предв.изпълнение.

Определение № 7567/16.11.2021г е в съответствие с разпоредбите на закона, а и в жалбата не се съдържат оплаквания за нарушаване му.

С оглед горното моли за отхвърляне частната жалба като неоснователна с присъждане на адв.възнаграждение в минималния размер, на осн.чл.38 ал.2 от ЗА за настоящото производство.

Подадената частна жалба е депозирана в срока по чл.275 ГПК и от легитимирана страна, се явява допустима, но неоснователна по сл.съображения:

Производството по първоинст.дело е приключило с постановяването на Решение № 1507/29.10.2021г, с което е **ОСЪДЕНО** отв.дружество „Черно море“ АД с ЕИК 103003102, **ДА ЗАПЛАТИ** на Н.А. Петров ЕГН ***** от гр.Варна ж.к."Възраждане" бл.21 ет.12 ап.61, сумата общо от **19142,54лв**, представляваща нетното трудово възнаграждение на ищеца за подробно посочените в решението на ВРС месеци, ведно със законната лихва от подаване на ИМ на 5.05.2021г до окончателното изплащане на дължимата сума, като е отхвърлен искът за разликата над посочената сума до общо претендираните 27522,87лв; **ОСЪДЕНО** е отв.дружеството да заплати и сумата от **900лв**, представляваща обезщетение за неспазено предизвестие, на осн.чл.221 ал.1 вр.чл.327 т.2 КТ, ведно със законната лихва от подаването на ИМ до окончателното погасяване на задължението.

С молба вх.№ 44193/15.11.2021 ищецът е поискал допускане на предварително изпълнение на решението.

За да уважи същата, ВРС е приел, че при условията на чл.242 ал.1 ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Предварителното изпълнение на невлязлото в сила първоинстанционно решение може да бъде постановено както със самото решение по съществото на делото, така и с отделно определение. Поради изложените съображения с обжалваното определение от з.з. на 16.11.2021 по гр.д.№ 6481/2021 е постановено предварително изпълнение на решението № 1507/29.10.2021г, на осн.чл.242 ал.1 ГПК.

Що се касае до доводите на жалбоподателя, че ищецът бил отказал частично изпълнение, както и че ръководството на дружеството предлагало възможност за разсрочено

изплащане на дължимите трудови възнаграждения чрез сключване на двустранни споразумения, тези въпроси стоят извън предмета на настоящото производство и затова не следва да бъдат обсъждани.

Поради изложеното частна жалба като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

В допълнение може да се разсъждава и в посока дали изобщо подлежи на обжалване актът на съда, постановен на осн.чл.242 ал.1 ГПК, ако се изхожда от граматическото и систематическото тълкуване на разпоредбите на чл.242 ал.1 и ал.2 ГПК и чл.244 ГПК.

В хипотезата на нормата на ал.1 от чл.242 ГПК императивно е посочено, че съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато с него се присъждат издръжки, възнаграждения и обезщетения за работа.

За разлика от нея, в хипотезата на ал.2 от чл.242 ГПК, е използвано понятието „допуска“ и е посочено, че това става по инициатива на ищеца, т.е. не е по почин на съда и в този случай е предвидена възможност за преценка наличието на предпоставките, визирани в закона.

Актът на първоинстанционния съд, постановен на осн.чл.242 ал.1 ГПК не би следвало да подлежи на обжалване, щом като Законодателят е вменил императивно задължение съдът да постанови предварително изпълнение в изрично посочените хипотези, без да се налага да е отправено нарочно искане от ищеца или да се преценяват допълнителни доказателства.

За разлика от горната хипотеза, в случаите на ал.2 на чл.242 ГПК е предвидена възможността за преценка от съда основателността на искането за допускане на предварително изпълнение и в този случай постановеният от първонист. съд акт би следвало да подлежи на ревизия. От систематическото място на нормата на м.244 ГПК и съдържанието ѝ, че определението, с което се допуска или отказва предварително изпълнение, следва, че на обжалване подлежат само определенията, постановени на осн.чл.242 ал.2 ГПК.

Аргументи в подкрепа на гореизложеното могат да се извлекат и от нормата на чл.245 ГПК, уреждаща спирането и прекратяването на предварителното изпълнение, от приложното поле на която изрично е изключена хипотезата на чл.241 ал.1 ГПК.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба вх.№ 47486/29.11.2021 от „**ЧЕРНО МОРЕ**“ АД ЕИК 103003102 с адрес: гр.Варна бул.,„Вл.Варненчик" № 256, представлявано от Петьо Милков - изп.директор, против определението на ВРС-XXXс-в от з.з. на 16.11.2021 по гр.д.№ 6481/2021, с което е постановено предварително изпълнение на решение № 1507/29.10.2021 по същото гр.дело, на осн.чл.242 ал.1 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____